שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא יח.

מאי גובה את הכל מנה ומאתים הוא דאית לה ואלא [6]מדתני רב חייא בר אמי [7]אשתו ארוסה לא אונן ולא מטמא לה וכן היא לא אוננת ולא מטמאה לו [8]מתה אינו יורשה [9]מת הוא גובה כתובתה דלמא דכתב לה וכי תימא [10] דכתב לה מאי למימרא מתה אינו יורשה איצטריכא ליה אלא אביי מגופה דמתני' קא הדר ביה דאי ס"ד במקום שאין כותבין כתובה עסקינן דגט היינו כתובתה אטו גט מנה מאתים כתיב ביה וכי תימא כיון דתקינו רבנן למגבא לה כמאן דכתיב ביה דמי לטעון ולימא פרעתי וכי תימא דאמרינן ליה אי פרעתה איבעי לך למיקרעיה אמר לן לא שבקתן אמרה בעינא לאנסובי ביה וכי תימא אמרינן ליה איבעי לך למיקרעיה ומכתב אגביה גיטא דנן דקרענוהו לא משום דגיטא פסולה הוא אלא כי היכי דלא תגבי ביה זמנא אחריתי אטו כל דמגבי בבי דינא מגבי: **מתני'** [1]מצא גיטי נשים ושחרורי עבדים דייתיקי מתנה ושוברין הרי זה לא יחזיר שאני אומר כתובין היו ונמלך עליהן שלא לתנן: **גמ'** טעמא דנמלך שלא לתנן הא אמר תנו נותנין ואפילו לזמן מרובה ורמינהו [2]המביא גט ואבד הימנו מצאו לאלתר כשר אם לאו פסול אמר רבה לא קשיא [3]כאן במקום שהשיירות מצויות כאן במקום שאין השיירות מצויות ואפי' במקום שהשיירות מצויות והוא שהוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת דאי לא תימא הכי קשיא דרבה אדרבה [4]דהוא גיטא דאשתכח בי דינא דרב הונא דהוה כתוב ביה בשווירי מתא דעל רכים נהרא אמר רב הונא חיישינן

אטו גט מנה ומאתים כתיב ביה. תימה היכי מוכח דאפילו במקום שכותבין כתובה דגבינן אפי' כי לא נקיטא כתובה דלמא הכא במקום שאין כותבין וגבינן דגט וכותבין דגט שטרא דגן כו' דסבר כ[5]הכותב (כתובות דף פט:) ומאי נמי לוקמא הכי אי נמי נוקי במקום שאין כותבין כתובה וגבינן בעדי הגט אבל גט לא קרעינן משום דבעינא לאנסובי ביה והוי כמו היכא דלא אפשר דכותבין שובר אבל במקום שכותבין כתובה לא יפרע עד שתוציא שטר כתובה מידה או משום שיהא נאמן לומר פרעתי דלא כרבי יוחנן או משום דאין כותבין שובר ועוד כיון דמן אלמנה מן הנשואין במקום שאין כותבין לא בעי לאוכוחי כמו שפי' לעיל (דף יח: ד"ה אלמנה) איך מוכח מגרושה מן הנישואין במקום שאין כותבין כיון דגט לאו היינו כתובה ומשום דבעינא לאנסובי ביה פשיטא דאין נאמן לומר פרעתי כיון דלא ניתקנה כתובה באותו מקום וי"ל דלאביי מתניתין קשיתיה דתנן כתובה ואין עמה גט אלמנה במקום שכותבין כתובה עסקינן דאין סברא להעמיד שכן אירע שכתב לה בעבור שהכתה לכך פריץ כיון שיש לה כתובה ואין מוציאה רק גט ליתא פרעתי אלא ודאי לא אמר כלום וכותבין שובר:

הא אמר תנו נותנין. וא"ת מנלן דלמא אפילו אמר תנו אין נותנין והא דקתני נמלך ה"ק ונמלך שלא ליתן וממתם כן לא חסש לשמור ומאכד ועכשיו רוצה לחזור ולגרשה דסבר שזהו הגט שאבד ממנו ואמר תנו ואפילו הכי אין נותנין דשמא אין זה גיטו אלא נפל מאחר שאמו כשמו אבל לא נמלך לכתחילה מלגרשה וגרשה מחזירין לה הגט לרמיה אפי' אינו שלה וי"ל דדייק מדלא קתני כתובים היו ולא נתנו ומדקתני ונמלך משמע שמושם שמא אינו רוצה עתה לגרשה אבל אם אמר תנו לה נותנים ואין לחוש שמא מאחר נפל וא"ת ומנלן ואפי' לזמן מרובה דלמא לאלתר דוקא כדפריך ר' זירא לקמן וכ' זירא גופיה מנלן דיחזיר לאשה אפילו לזמן מרובה וממה פשוט לו דברייתא קאמר לזמן מרובה יותר מממתני' וי"ל דמברייתא משמע דבזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה אפי' לזמן מרובה דאי לאלתר דוקא פשיטא דאינו חוזר ומאי קא משמע לן והלא אפילו לא גיטה הוא זה גילוין מילתא דלמא קמ"ל דלא יחזיר דחיישינן לשמא נמלך אבל רבה דייק מדקתני ונמלך ולא קתני כתובים היו ולא נתן ג"כ אתא לאשמועינן אם אמר תנו נותנין והיינו אפי' לזמן מרובה דאי לאלתר פשיטא וא"ת והלא אפילו אי הוי לאלתר הוי חידוש דלא חיישינן דלמא כתב בגיטן ולא נתן עד תשרי כדפריך לקמן (דף יט.) וכן לקמן (שמות ג) דפריך על רבי ירמיה דמוקי כגון דקאמרי עדים כו' מאי למימרא ליימא דקא משמע לן דלא חיישינן דלמא כתב בגיטן כו' וי"ל דס"ל כמאן דאמר אין לבעל פירות משעת חתימה ואז ליכא חידוש דכתב בגיטן ולא נתן עד תשרי דאפילו הכי שפיר טרפה ועוד וי"ל דרבי זירא דייק אפי' לזמן מרובה מדקתני בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה משמע שמודה שממנה נפל וכבר גירשה בו ואי לאלתר דוקא ס"כ ל"ל שראינו הגט בידה דאי לא ראינו ס"כ במה אנו יודעין שהוא לאלתר ואחרי שראינו הגט בידה הרי כבר מגורשת פשיטא דיחזיר ומאי קא משמע לן והלא אפילו לא גיטה הוא זה גילוין מילתא דלמא קמ"ל דלא חיישינן דלמא נמלך אבל רבה דייק מדקתני ונמלך ולא קתני כתובים היו ולא נתן ג"כ אתא לאשמועינן אם אמר תנו נותנין והיינו אפי' לזמן מרובה דאי לאלתר פשיטא וא"ת והלא אפילו אי הוי לאלתר הוי חידוש דלא חיישינן דלמא כתב בגיטן ולא נתן עד תשרי כדפריך לקמן (דף יט.